PIATRA FILOZOFALĂ

proză [ ]

- -

de Rabindranath Tagore [RABINDRANATH_TAGORE]

2002-06-19 | | Înscris în bibliotecă de om

Un bătrân este mistuit de dorul de a descoperi piatra filozofală, căutată de alchimia medievală – piatră care preschimbă în aur orice metal pe care-l atinge. Aşa că, bătrânul, încins cu un lanţ de fier, porneşte la drum, străbate de-a lungul râurilor ţări de-a rândul, lovindu-şi cingătoarea cu fiecare piatră întâlnită în cale.

Ajuns în Europa, pe malul unui râu, tot făcând lucrul pentru care pornise, nişte copii, cu vitele la păşune, în lunca râului, se apropie, privesc şi arată stăruitor cu degetul spre bătrân, spre cingătoarea lui. Bătrânul se opreşte, priveşte şi el şi, deodată, izbucneşte într-un plâns neistovit. Aievea, lanţul cingătorii lui strălucea: devenise aur!

Vestea despre el s-a răspândit şi locuitorii satelor din jur se adună; bătrânul încă plânge… Când s-a oprit din plâns, la rugămintea mulţimii, dezvăluie taina:

"Am căutat de-a lungul timpului şi drumului piatra. Am avut-o în mână, mi-a prefăcut lanţul în aur, precum vedeţi, dar n-o mai am. Am aruncat-o, fără să ştiu. Am lepădat-o!"